

DIREKTORATET
FOR BYGGKVALITET

Veiledning om byggesak

Kapittel 3. Tiltak som krever søknad og tillatelse og som kan forestås av tiltakshaver

Kapittel 3. Tiltak som krever søknad og tillatelse og som kan forestås av tiltakshaver

Innledning

Generelt

Bestemmelsene i dette kapittel er hjemlet i pbl § 20-2 som regulerer søknadspliktige tiltak uten krav om bruk av ansvarlige foretak. Kapitlet angir nærmere hva som omfattes av lovens bestemmelser om mindre tiltak på bebygd eiendom og alminnelige driftsbygninger i landbruket.

Bestemmelsen gjelder tiltak som er omfattet av søknadsplikt etter § 20-1, men der det ikke er hensiktsmessig med et krav om at tiltakshaver skal benytte fagkyndige foretak med ansvarsrett. Tiltakshaver må ha tillatelse for å sette i gang tiltaket, men kan selv stå for søknad, prosjektering, utførelse. Dette er ikke til hinder for at tiltakshaver lar oppgavene utføres av andre på sine vegne. Siden tiltakene er søknadspliktige innebærer det at saksbehandlingsreglene i pbl. kapittel 21 gjelder. Tiltakshaver må søke om tillatelse og sende inn den dokumentasjonen som er nødvendig for at kommunen kan ta standpunkt til tiltaket. Naboer og gjenboere skal varsles og kommunen skal behandle søknaden. Selv om et tiltak faller inn under pbl § 20-2 og byggesaksforskriftens kap. 3, kan tiltakshaver velge å gjøre bruk av ansvarsrettsystemet. Dette innebærer i såfall at hele tiltaket må belegges med ansvar, jf. byggesaksforskriften § 6-7.

Kravene om obligatorisk kontroll i byggesaksforskriften kap. 14 kommer også til anvendelse på tiltak som er omfattet av pbl. § 20-2. Det følger av pbl. § 24-1 første ledd at kontroll skal gjennomføres av ansvarlig kontrollforetak.

Tidsfrister

Søknad om tillatelse til tiltak etter byggesaksforskriftens kapittel 3, jf. pbl. § 20-2, som ikke medfører dispensasjon fra plan, skal avgjøres av kommunen innen 12 uker etter at fullstendig søknad foreligger, jf. pbl. § 21-7 første ledd. Tiltak etter byggesaksforskriften kapittel 3, jf. plan- og bygningsloven § 20-2, som er i samsvar med bestemmelser gitt i eller i medhold av plan- og bygningsloven, der det ikke foreligger merknader fra naboer eller gjenboere, og ytterligere tillatelse, samtykke eller uttalelse fra annen myndighet ikke er nødvendig, skal avgjøres av kommunen innen 3 uker. Dersom kommunen ikke har avgjort søknaden innen 3 uker, anses tillatelse for å være gitt – forutsatt at samtlige vilkår er oppfylt, jf. pbl. § 21-7 andre ledd. Det er tiltakshaver som bærer risikoen for at vilkårene er oppfylt. Dersom det foreligger protester fra naboer eller gjenboere, men øvrige vilkår er oppfylt, skal søknaden også avgjøres av kommunen innen 3 uker. I slike tilfelle anses ikke tillatelse for gitt selv om kommunen oversitter fristen, jf. pbl. § 21-7 tredje ledd.

Ferdigattest

Tiltak etter byggesaksforskriften kapittel 3, jf. pbl. § 20-2, skal avsluttes med ferdigattest, jf. byggesaksforskriften § 8-1, som også gjør unntak fra kravet om ferdigattest for enkelte tiltak. Fristen for å utstede ferdigattest er 3 uker fra kommunen har mottatt nødvendig dokumentasjon. Oversettes fristen kan byggverket tas i bruk, jf. pbl. § 21-7 fjerde ledd såfremt vilkårene for ferdigattest som angitt i pbl. § 21-10 er oppfylt.

Pbl. § 20-2 bokstav c

Pbl. § 20-2 gir bl.a. bestemmelser om mindre tiltak på bebygd eiendom og driftsbygninger. Pbl. § 20-2 bokstav c regulerer midlertidige bygninger, konstruksjoner og anlegg. Slike tiltak kan forestås av tiltakshaver dersom de skal plasseres for høyst to år. Plasseres de for et lengre tidsrom skal hovedregelen i pbl. § 20-1 andre ledd om ansvar og kontroll følges.

Plassering inntil to måneder er helt unntatt fra søknadsplikt og saksbehandling dersom vilkårene for plassering for øvrig er tilstede, jf. pbl. § 20-3 andre ledd.

Pbl. § 30-5 angir materielle vilkår for midlertidige tiltak.

For øvrig gjelder materielle bestemmelser så langt de passer.

Dersom planbestemmelser angir forbud mot spesifiserte midlertidige tiltak bestemte steder i kommunen, for eksempel plassering av campingvogner eller lignende, vil slike tiltak ikke kunne plasseres uten at det på forhånd søkes om dispensasjon fra plan.

Pbl. § 20-2 bokstav d

Bokstav d gir hjemmel for kommunen til etter skjønn å unnta andre mindre tiltak fra krav om ansvar dersom den finner at det ikke er behov for å kreve ansvarlige foretak. Dette kan for eksempel være mindre tiltak på bebygd eiendom.

Kommunens adgang til å innvilge skjønsmessige unntak gjelder ikke generelt, men kun for den konkrete saken. Aktuelle unntakstilfeller kan for eksempel være søknader om bruksendring som ikke forutsetter søknadspliktige byggearbeider.

Kommunens avgjørelse etter dette alternativet anses som prosessledende og kan ikke påklages. Kommunal- og regionaldepartementet har uttalt følgende om dette:

“Kommunens avgjørelse av om tiltak som kan unntas søknadsplikt etter for eksempel pbl § 20-3 første ledd f) er i utgangspunktet en prosessledende beslutning som ikke kan påklages. Det vises bl.a. til SOMB 2005/76 (2005 side 275) der ombudsmannen kom til at kommunens beslutning om ikke å kreve søknad, ikke var et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 litra b og til SOMB Sak 2007 101 (2007 side 389) der det var spørsmål om en beslutning om ikke å kreve konsesjon etter forurensningsloven var et enkeltvedtak (Sak 2005/1360). Vurderingen som ble gjort i disse sakene er overførbar til foreliggende spørsmål.

Hans Petter Graver (2005) uttaler følgende: ”En avgjørelse som gjelder måten saken skal behandles på; det er altså en prosessledende avgjørelse.”, og Jens Edvin Skoghøy (1995) ”Prosessledende avgjørelser har derimot ikke rettskraftvirkninger. Prosessledende avgjørelser er kjennelser eller beslutninger som styrer sakens gang, f.eks. avgjørelser om vitneplikt eller om utsettelse eller stansing av saken. De avgjør verken realitetene i saken eller materielle bikrav og har ikke noen virkning utover den foreliggende sak.”.

I Innstilling fra Forvaltningskomiteen s. 207-208 og Ot.prp. nr. 38 (1964-65) s. 32 sies følgende: ”Videre kan i alminnelighet ikke beslutninger som treffes under sakens gang påklages særskilt. Dette gjelder alle såkalte "prosessledende" beslutninger, d.v.s. avgjørelser som fastsetter en frist, avslag på begjæring om muntlig forhandling, oppnevning av sakkyndige, beslutning om å innhente opplysninger, foreta granskning, bokettersyn etc. Disse avgjørelser er i virkeligheten bare skritt som tas for å opplyse og tilrettelegge en sak som er i gang, og her må forvaltningsmyndigheten ha ledelsen, og en alminnelig klagerett over slike beslutninger ligger utenfor området for den administrative klageadgang.”

§ 3-1. Mindre tiltak på bebygd eiendom

Som mindre tiltak etter plan- og bygningsloven § 20-2 første ledd bokstav a regnes oppføring, endring, fjerning og riving mv. av følgende tiltak, og som er i samsvar med plan- og bygningsloven § 1-6 andre ledd:

- a. et enkelt tilbygg hvor verken samlet bruksareal (BRA) eller bebygd areal (BYA) er over 50 m². Tilbygget kan i tillegg være underbygget med kjeller.
- b. En enkelt frittliggende bygning som ikke skal brukes til beboelse, og hvor verken samlet bruksareal (BRA) eller bebygd areal (BYA) er over 70 m². Bygningen kan oppføres inntil én etasje og kan i tillegg være underbygget med kjeller.
- c. Bruksendring fra tilleggsdel til hoveddel innenfor en bruksenhet.
- d. Skilt- og reklameinnretning inntil 6,5 m² montert på vegg, eller med høyde inntil 3,5 m og bredde inntil 1,5 m montert frittstående på terreng. Bestemmelsen omfatter ikke plassering av slike skilt- og reklameinnretninger som kan utgjøre fare for personsikkerhet og ikke når flere skal monteres på samme sted eller på samme fasade.
- e. Antennesystem med høyde inntil 5,0 m. Bestemmelsen omfatter ikke plassering av antennesystem som kan utgjøre fare for personsikkerhet eller når flere antennesystemer skal plasseres på samme sted eller på samme fasade.

Veiledning

Det er noen mindre tiltak en kan søke om og oppføre, endre eller rive selv uten bruk av snekker, murer eller andre fagpersoner og foretak. Tiltakshaver kan altså selv stå for søknad, prosjektering og utførelse av disse byggearbeidene. Denne forskriftsbestemmelsen angir hvilke byggearbeider dette gjelder. For eksempel gjelder dette oppføring av mindre tilbygg og garasjer, og bruksendring fra bod til soverom. Selv om det ikke kreves bruk av foretak, er det viktig å huske at de tekniske kravene gjelder fullt ut.

Innledning

Bestemmelsen er hjemlet i pbl. § 20-2 andre ledd, og er en opplisting av hva som anses som mindre tiltak på bebygd eiendom etter pbl. § 20-2 første ledd bokstav a.

Nærmere om bestemmelsen

Bestemmelsen regulerer søknadspliktige tiltak som er unntatt fra krav om bruk av ansvarlige foretak. Bestemmelsen omfatter hele tiltaksspekteret fra oppføring til endring og riving.

Selv om et tiltak faller inn under denne bestemmelsen kan tiltakshaver velge å gjøre bruk av ansvarsrettsystemet, som i tilfelle vil gjelde for hele tiltaket, jf. byggesaksforskriften § 6-7.

Til bokstav a (tilbygg)

Bokstav a omhandler ett enkelt tilbygg til eksisterende byggverk med et samlet bruksareal (BRA) eller bebygd areal (BYA) inntil 50 m². Bestemmelsen omfatter tilbygg til alle typer byggverk, herunder for eksempel tilbygg til næringseiendom og driftsbygning. Selv om spesialregelen i byggesaksforskriften § 3-2 andre ledd bokstav b om tilbygg til driftsbygning opererer med et totalareal på 1000 m² inkludert tilbygget, skal det ikke kreves ansvarlig foretak dersom tiltakshaver vil oppføre et mindre tilbygg utover dette.

Tilbygg innebærer en utvidelse av bygning som medfører en økning av dens bebygde areal og omfatter dermed ikke påbygg eller underbygging (av kjeller). Tilbygget kan ikke inneholde en egen selvstendig boenhet.

I arealberegningen holdes kjelleren utenfor. En slik kjeller må ha himling mindre enn 1,5 m over planert terrengs gjennomsnittsnivå rundt bygningen.

Tilbygg etter denne bestemmelsen omfatter også tilhørende bygningstekniske installasjoner, herunder pipe/skorstein. Oppføring av eksempelvis pipe/skorstein i tilbygg vil etter dette ikke kreve særlig ansvarsrett.

Til bokstav b (frittliggende bygning)

I bokstav b åpnes det for at én enkelt frittliggende bygning eller annet byggverk (anlegg eller konstruksjoner) med et samlet bruksareal eller bebygd areal på inntil 70 m² kan forestås av tiltakshaver uten krav om ansvarsrett.

Forutsetningen er at tiltaket ikke skal anvendes til beboelse. Dette innebærer at tiltaket ikke kan benyttes til overnatting, men at det for eksempel kan brukes til verksted eller utstillingslokale med personopphold på dagtid.

Bygningen kan oppføres i inntil en etasje og kan i tillegg være underbygget med kjeller uten at kjeller blir å medregne i bruksarealet for bygningen. En slik kjeller må ha himling mindre enn 1,5 m over planert terrengs gjennomsnittsnivå rundt bygningen.

Bygningen kan ha loft så lenge loftet ikke blir å anse som etasje, jf byggt teknisk forskrift § 6-1. Bruksareal på loft skal medregnes i bygningens bruksareal.

Høydebegrensninger kan fastlegges gjennom kommunens arealplaner eller styres gjennom kommunens godkjenning av høyde etter pbl. § 29-4.

”Mindre tiltak” etter pbl. § 29-4 bokstav b som kan plasseres nærmere nabogrense enn 4 meter, er nærmere fastlagt i byggt teknisk forskrift § 6-4, og må holdes adskilt fra mindre tiltak etter denne paragraf.

Til bokstav c (bruksendring)

Bestemmelsen gjelder kun innenfor en bruksenhet. Det vil ikke være adgang til å behandle et tiltak etter pbl. § 20-2 bokstav a dersom tiltaket gjelder bruksendring fra loft til leilighet i en boligblokk. Bestemmelsen omfatter heller ikke bruksendring av et areal (tilleggsdel) som ikke er tilknyttet en hoveddel. Bruksendring fra for eksempel stabbur til leilighet vil være søknadspliktig med krav om bruk av ansvarlige foretak, og dermed falle inn under pbl. § 20-1 bokstav d.

Til bokstav d (skilt- og reklameinnretning)

Skilt- og reklameinnretninger inntil 6,5 m² som er montert på vegg kan forestås av tiltakshaver. Det samme gjelder frittstående innretninger med høyde inntil 3,5 m og bredde inntil 1,5 m plassert på terreng. Bestemmelsen omfatter ikke innretninger som kan utgjøre fare for personsikkerhet. Det vil kunne være fare for personsikkerheten dersom skiltet plasseres slik at det kan falle ned på et beferdet område, f.eks. fortau eller inngangsparti. Det samme vil kunne være tilfelle for skilt som plasseres direkte på bakken og ikke er tilstrekkelig forankret.

For frittstående innretning gjøres særlig oppmerksom på hensynet til funksjonshemmede slik at det ikke oppstår fare ved uventede innretninger som står i naturlige kommunikasjonsarealer utendørs.

Bestemmelsen gjelder kun oppføring av ett skilt på samme sted eller samme fasade.

Dersom kommunen skal ha lokale regler om visuelle kvaliteter, må disse fastsettes i arealplan. Planbestemmelser som fastsetter andre krav, gjelder foran denne bestemmelsen.

Til bokstav e (antennesystem)

Bestemmelsen gjelder antennesystem med høyde inntil 5 meter. Forutsetningen er at tiltaket ikke kan utgjøre fare for personsikkerhet og at det ikke plasseres flere antennesystem på samme sted eller samme fasade.

Antennen bør plasseres på en slik måte at den er minst mulig synlig og ikke bryter med bygningens utseende og dens omgivelser. Plassering på fasade eller terrasse vil lett virke skjemmende, mens plassering på tak i mindre grad vil virke forstyrrende inn på bygningens utseende. Bestemmelsen inneholder ingen begrensninger i antall antenner eller paraboler som kan utgjøre et antennesystem, men kravene til estetikk vil lett innebære en begrensning i antallet.

Begrepet "antennesystem" kan omfatte flere antenner der det er naturlig å plassere disse på samme festeanordning. Typisk vil antenner for NRK 1, NRK 2 og "svenskeantenner" være ett antennesystem i forskriftens forstand. For mobiltelefonssystemer vil det samme gjelde for eksempel for GSM, NMT og andre nyere mobiltelefonssystemer. Når antenner monteres på flere separate festeanordninger, vil de være å anse som flere antennesystemer, og faller dermed utenfor denne bestemmelsen.

Endringshistorikk

01.07.11. Ingress lagt inn. Presisering til bokstav a om tilbygg. Endring til bokstav b mht. beregning av areal. 01.01.12. Fjernet veiledning om våtrom i tilbygg som følge av endring av søknadsplikten for våtrom. 01.10.12. Til bokstav a: Presiseringer om driftsbygning og pipe/skorstein. 01.10.13. Til bokstav a og b: presisering av høyde på himling i kjeller.

§ 3-2. Alminnelige driftsbygninger i landbruket

(1) Bygninger som er et nødvendig ledd i driften eller som er et driftsmiddel i forbindelse med landbruksdrift, anses som driftsbygning.

(2) Tiltak som omfattes av plan- og bygningsloven § 20-2 første ledd bokstav b om alminnelige driftsbygninger i landbruket, er:

- a. Oppføring, plassering, vesentlig endring, vesentlig reparasjon, riving av, eller bruksendring til driftsbygning inntil 1000 m² bruksareal (BRA).
- b. Tilbygg til driftsbygning dersom bygningens totale areal inkludert tilbygget ikke overstiger 1000 m² bruksareal (BRA).

Veiledning

En gårdbruker kan selv søke om og oppføre, plassere, endre, reparere og rive "alminnelige driftsbygninger" i landbruket. Han kan også ta i bruk annen bygning som driftsbygning (bruksendring). Bakgrunnen for unntaket er at vi har mange landbrukseiendommer i Norge som er avhengig av driftsbygninger. Unntaket gjelder driftsbygninger som ikke overstiger 1000 kvm BRA. Driftsbygninger større enn 1000 kvm anses å være av en slik størrelse og kompleksitet at de ikke kan forestås av gårdbrukeren selv. Overstiger driftsbygningen 1000 kvm BRA kreves det ansvarlige foretak.

Innledning

Det følger av pbl. § 20-2 bokstav b at kravet om å belegge et tiltak med ansvarsretter for henholdsvis søknad, prosjektering og utførelse ikke omfatter "alminnelige driftsbygninger i landbruket".

"Alminnelige driftsbygninger i landbruket" er definert nærmere i § 3-2.

Om forholdet til loven

Driftsbygninger i landbruket er søknadspliktige etter pbl. § 20-1. Det skiller imidlertid mellom driftsbygninger over og under 1 000 m² (BRA) i forhold til krav om bruk av ansvarlige foretak. Driftsbygninger i landbruket på mer enn 1 000 m² er ansett å

være av en slik størrelse og kompleksitet at de ikke kan forestås av tiltakshaver alene. Disse driftsbygningene er derfor omfattet av kravene om bruk av ansvarlige foretak for søknad, prosjektering, utførelse og kontroll etter pbl. § 20-1 andre ledd. Uttrykket ”forestås av” i pbl. § 20-1 innebærer at ansvarsrettene skal belegges ved innhenting av betalte tjenester fra profesjonelle foretak.

Alminnelige driftsbygninger i landbruket på mindre enn 1 000 m² er unntatt fra krav om bruk av ansvarlige foretak for søknad, prosjektering og utførelse etter pbl. § 20-1 andre ledd gjennom unntaksbestemmelsen i pbl. § 20-2 første ledd bokstav b.

Unntaket fra krav om bruk av ansvarlige foretak gjelder også riving, jf. pbl. § 20-1 bokstav e, og for bruksendring til driftsbygning, jf. pbl. § 20-1 bokstav d.

Dersom tiltakshaver selv forestår oppføring av driftsbygning i landbruket på opp til 1 000 m² som alminnelig driftsbygning i landbruket, skal det ikke være kurant å omdisponere bruken av disse byggene senere.

Ettersom de fleste driftsbygninger i landbruket oppføres i områder hvor mulige forekomster av automatisk fredete kulturminner ikke er avklart, i tillegg til at det finnes bygningsmasse av kulturhistorisk verdi eller verdifullt kulturlandskap som ikke er kartlagt med tanke på miljøvirkninger av nye inngrep, er det viktig at kommunen sørger for å få saken sjekket ut mot aktuelle sektorinteresser, jf. byggesaksforskriften § 6-2.

Alminnelige driftsbygninger i landbruket er omfattet av de obligatoriske kravene til (uavhengig) kontroll. Kommunenes adgang til å kreve uavhengig kontroll etter byggesaksforskriften § 14-3 gjelder også for tiltak etter pbl. § 20-2, jf. pbl. § 24-1, og for byggesaksforskriften § 3-2. Krav om ansvar og kontroll vil slå inn for alminnelige driftsbygninger i landbruket dersom de faller innenfor tiltaksklasse 2 og 3. Kommunens adgang etter § 14-5 til i særlige tilfeller å gjøre helt eller delvis unntak fra obligatorisk uavhengig kontroll etter § 14-2 gjelder også for alminnelige driftsbygninger.

Våtrom i driftsbygninger i landbruket vil være omfattet av unntaket i byggesaksforskriften § 4-1 bokstav b nr. 2 .

Til første ledd (definisjon av driftsbygning i landbruket)

Begrepet ”driftsbygning” i bestemmelsen skal forstås som et byggverk som er et nødvendig ledd i, og et driftsmiddel i forbindelse med, tjenelig landbruksdrift på en bruksenhet. Dette omfatter blant annet driftsbygninger for jordbruk, husdyrbruk, seterdrift, hagebruk, gartneri, skogsdrift, pelsdyravl, reindrift og yrkesfiske. I pbl. § 11-7 andre ledd nr. 5 bokstav a er tiltak i landbruket angitt som ”nødvendige tiltak for landbruk og reindrift og gårdstilknyttet næringsvirksomhet basert på gårdens ressurser”.

Byggverk dimensjonert for beboelse i landbruket, ”våningshus”, er ikke å anse som driftsbygning og faller inn under de ordinære reglene i pbl. § 20-1. Hageveksthus, siloer og landsbruksverksteder er omfattet dersom de blir brukt som en del av landbruksdriften. Dersom byggverket bare har som formål å tjene som lager av landbruksmaskiner for salg, opplag eller lignende, faller det utenfor begrepet ”driftsbygning i landbruket”. På samme måte faller frittliggende garasjer for privatbiler eller andre kjøretøy også utenfor begrepet ”driftsbygning i landbruket”.

Husvære knyttet til seterdrift eller skogsdrift anses som omfattet av begrepet ”driftsbygning i landbruket”. Byggverket kan ikke benyttes som bolig eller fritidsbolig.

Byggverk for fabrikkmessig produksjon og salg faller utenfor begrepet ”driftsbygning i landbruket”. Dersom byggverket har sammenheng med den produksjonen som skjer på gården, eller det behovet gården har for varer og tjenester, skal bygningen klassifiseres som driftsbygning. Et potetpakkeri er å anse som en driftsbygning dersom det pakkes poteter fra egen produksjon.

Videreforedling av jordbruksprodukter faller også utenfor begrepet ”driftsbygning i landbruket”, som for eksempel et potetpakkeri som mottar poteter fra mange produsenter. Dersom varene tilføres utenfra er det ikke avgjørende at anlegget er plassert på et tradisjonelt gårdsbruk. For slike byggverk gjelder plan- og bygningsloven med forskrifter fullt ut. Øvrige eksempler på avgrensning kan være salgslonale for planter, blomster, trær osv. som ikke er omfattet av begrepet ”driftsbygning i landbruket”. Et byggverk til oppstilling av hester kan være en driftsbygning, mens en ren ridehall faller utenfor begrepet ”driftsbygning i landbruket”.

Avgrensningen mellom landbruk og fabrikkmessig produksjon vil ikke alltid være klar. Det må foretas en konkret vurdering i den enkelte sak, der det vil være naturlig å ta hensyn til bruken av og størrelsen på bygningen, omfanget av produksjonen og hvilke ulemper produksjonen medfører av lukt, støy og annet. Denne vurderingen må foretas av de lokale bygningsmyndigheter, og av fylkesmannen ved en eventuell klagesaksbehandling.

Til andre ledd (avgrensning av størrelse for alminnelige driftsbygninger)

Avgrensningen av "alminnelig driftsbygninger" etter pbl. § 20-2 første ledd bokstav b er satt ved 1 000 m² ettersom byggverk over denne grensen både er av en slik størrelse og er såpass kompliserte at de bør forestås av foretak med ansvarsrett. Tiltak på inntil 1 000 m² er unntatt fra kravet om bruk av ansvarlige foretak etter pbl. § 20-1 andre ledd.

For beregning av bruksareal (BRA) vises til veileder til byggt teknisk forskrift § 5-4.

Til andre ledd bokstav a

Bestemmelsen angir hvilke tiltak som faller inn under begrepet "alminnelig driftsbygning i landbruket". Oppføring av tiltak, plassering av tiltak på tomt, vesentlig endring eller vesentlig reparasjon av en driftsbygning i landbruket er de byggarbeidene som omfattes av begrepet. Riving av alminnelig driftsbygning i landbruket er også et tiltak som omfattes av begrepet, samt bruksendring av annen bygning til driftsbygning.

Til andre ledd bokstav b

Bestemmelsen angir grensen for hvor stort et tilbygg til en driftsbygning i landbruket kan være uten at det er krav om bruk av ansvarlige foretak for søknad, prosjektering, og utførelse etter pbl. § 20-1 andre ledd. Tilbygg der det totale arealet inkludert tilbygget utgjør inntil 1 000 m² omfattes av unntaket.

Mindre tilbygg inntil 50 m² til driftsbygning omfattes av § 3-1 bokstav a . Selv om § 3-2 andre ledd bokstav b opererer med et totalareal på 1000 m² inkludert tilbygget, skal det ikke kreves ansvarlig foretak dersom tiltakshaver vil oppføre et mindre tilbygg etter § 3-1 bokstav a utover dette.

Endringshistorikk

01.07.11. Ingress lagt inn. 01.01.12. Tekst om at også bruksendring til driftsbygning er omfattet av bestemmelsen lagt inn iht. forskriftsendring. Omtale av unntak for søknadsplikt for våtrom i driftsbygninger endret som følge av at § 2-2 er opphevet.

01.10.12. Til bokstav b: Presisering om mindre tilbygg til driftsbygning.